

כ. פִּירוּשׁ הַמְּפָרְשִׁים הוּא קְבֵלָת כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִם יֵשׁ רִשׁוּת לומר שְׂפָל יִשְׂרָאֵל טוֹעִים, בְּטֹלָה הַתּוֹרָה הַמְּצוּיָה עִתָּה בְּיַדֵּינוּ, וְכָל אֶחָד יִבְנֶה בְּמָה לְעַצְמוֹ, וְנִקְל לְקַבּוֹעַ פְּלִפּוּלִים בְּעֵינָי אַגְדָּה. וּכְבָר כָּתַב הַרְשֵׁב"א: שְׂאִין מְתִישְׁבִים בְּדַבְרֵי אַגְדָּה, וְאִין לָנוּ אֵלָא מַה שְּׂבָפִי הַמוֹן יִשְׂרָאֵל הַחֲכָמִים וְהַפְּשׁוּטִים יַחְדּוֹ, שְׂנִקְבְּעוּ בְּלִבּוֹת יִשְׂרָאֵל מִשְׁפַּע קֹדֶשׁ שֶׁל פְּשׁוּטוֹת הַמְּקַרְאוֹת, וּמִלֵּהֲבוֹת אִשׁ הַיּוֹצְאוֹת מִדַּבְרֵי חַז"ל, וּפּוֹעֵלוֹת לְקַבּוֹעַ אֶהְבְּתוֹ וְיִרְאָתוֹ ית' לְלֵהב אִשׁ, דּוֹקָא בְּפִשְׁטוֹתָם, וְהַמְהַגִּים לְהַכְנִיס מַחְשְׁבוֹתֵינוּ אָנוּ בְּדַבְרֵיהֶם, גּוֹרְמִים עִמוּם בְּגַחְלָתָם הַלוֹחֶשֶׁת, וּמִפְּסִידִים סְגֻלָּתָם הַשְּׂמִימִית. (קוב"א ר"ט)

*לֹא אָמַר כָּלוּם, וְדַבְּרֵינוּ כְּפִירָה בְּדַבְרֵי חַז"ל, וְאָסוּר לְשִׁמְעָם, וְקִטְנוּתוֹ גֵּרָם לוֹ. וּכְבָר פִּירֵשׁ הַגֵּר"א בְּבֵאוּרוֹ לְסִפְר יִצִּירָה עֵינֵין חִלּוֹנוֹת בְּרָקִיעַ שְׂאָמְרוּ חַז"ל. (קוב"א ח"ג, קפח)

כא. אִם כִּי הָעֲקָרִים שֶׁל אֲמוֹנוֹת וְדַעוֹת הַמְּקַבְּלִים וְקַבּוּעִים לָנוּ, יְסוּדוֹתָם בְּעֵמֶק הַחֲכָמָה וּמַחְקֵר הַמְּדַע, אֲבָל הַדְּרֹךְ הַיִּשְׁרָה לְפָנֵינוּ, הִיא לְלַכֵּת בְּתוֹם לֵב, וּלְהֵאֱמִין אֲמוּנָה שְׁלֵמָה וּפְשׁוּטָה, וְחוֹבְתָנוּ לְהִתְרַחֵק מִמַּחְקֵר, וּלְאִמֵּת בְּלִבְבָנוּ אֵת כָּל הָעֲקָרִים בְּפִשְׁוֹטָם הַשְּׂגוּר בְּפִי כָּל כְּחָכָם כְּהַדְּיוּט.

וְהַנְּי שֶׁב לְאֲמוּנָה הַפְּשׁוּטָה בַּתּוֹרָה שְׁבַע־לִפָּה, וְאִינּוּ נִכְנָס לְהַשִּׁיב "מִפְּנֵי מָה", רַק רְצוֹנִי לְהִיּוֹת בְּיִשְׂרָאֵל הַדְּיוּט הַמְּסַפֵּר "מָה" שְׂקֵבֵל. וְהוּא שְׂאִין כַּח בְּשׁוּם חָכָם מַחְכְּמֵי הַתּוֹרָה אַחַר חֲתִימַת הַמְּשֻׁנָּה לְחִלּוֹק עַל הַמְּשֻׁנָּה, וְאִין שׁוּם חָכָם מַחְכְּמֵי הַתּוֹרָה בְּרִשׁוּתוֹ לְחִלּוֹק עַל הַתְּלָמוּד אַחַר חֲתִימַת הַתְּלָמוּד.

07/08/2018 11:11

כ *דברים שכתב רבינו על ספר שכתב: ש"חכמי ישראל לא ידעו שיש מקומות שבהם יש זמן בשנה שהשמש נראית ימים רבים על הארץ, בלי שקיעה כלל."

מִשְׂרָשֵׁי הָאֱמוּנָה שֶׁכֵּל הַנֶּאֱמָר בַּגְּמָרָא בֵּין בַּמִּשְׁנָה וּבֵין בַּגְּמָרָא, בֵּין בַּהֲלָכָה וּבֵין בַּאֲגָדָה, הֵם הַדְּבָרִים שֶׁנִּתְגַּלּוּ לָנוּ עַל יְדֵי כַּח נְבוּאֵי שֶׁהוּא כַּח נְשִׁיקָה שֶׁל הַשֶּׁכֶל הַנֶּאֱצֵל, עִם הַשֶּׁכֶל הַמְּוֹרָכָב בַּגּוֹף, בְּזִמְנֵן שֶׁהַנְּבוּאָה הִיְתָה חֲזוֹן נִמְצָא. רוּחַ הַקֹּדֶשׁ הוּא שֶׁפַּע מֵהַשֶּׁכֶל הַנֶּאֱצֵל עַל הַשֶּׁכֶל הַמְּוֹרָכָב. אֲבָל יֵשׁ הֶבְדֵּל יְסוּדֵי בֵּין נְבוּאָה לְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ. נְבוּאָה, אֵין הַשֶּׁכֶל הַמְּוֹרָכָב שֶׁל הָאָדָם מְשַׁתְּתֵף בָּהּ, אֶלָּא אַחֲרֵי הַתְּנָאִים הַסְּגָלִיִּים שֶׁנִּתְעַלָּה בָּהֶם עַד שֶׁזָּכָה לְזוּהָר נְבוּאֵי, – אֶפְשָׁר לוֹ לְהִיּוֹת לְכֹלֵי קוֹלֵט דַּעַת... מְבֹלֵי עֵיּוֹן וְעֵמֶל שְׂכֵלִי. אֲבָל רוּחַ הַקֹּדֶשׁ הִיא יְגִיעַת הָעֵיּוֹן בְּרַב עֵמֶל וּבַמִּשְׁנָה מְרַץ, עַד שֶׁמִּתּוֹסֵף בּוֹ דַּעַת וְתַבּוּנָה בְּלִתֵּי מִבְּעִית.

מִיְסוּדֵי הָאֱמוּנָה הַמְּקַבֵּלֶת שְׁרוּחַ הַקֹּדֶשׁ מְטִיבָה לְהַשְׁיֵג אֶת הָאֱמֶת שֶׁבַּתּוֹרָה שֶׁנִּתְנָה בְּנְבוּאָה, בְּהִיּוֹת שְׂאִין הַתּוֹרָה "אֱמֶת־אֶפְשָׁרִית", אֶלָּא "אֱמֶת־חַיּוּבִית, אֱמֶת קִיּוּמִת וּמְבִטַחֶת אֶת בְּעָלֶיהָ עַל אֱמֶתֶת הַשְּׂגָתוֹ.

נִרְתָּעִים אֲנַחְנוּ לְשִׁמוּעַ הַטֵּלַת סִפְק בְּדַבְרֵי חו"ל בֵּין בַּהֲלָכָה בֵּין בַּאֲגָדָה, כְּשִׁמוּעָה שֶׁל גְּדוּף ר"ל, וְהַנּוֹטָה מִזֵּה' הוּא לְפִי קְבֻלָּתָנוּ כְּכּוֹפֵר בְּדַבְרֵי חו"ל, וְשִׁחִיטָתוֹ נְבִילָה, וּפְסוּל לְעֵדוּת, וְעוֹד.

וּמִן הַטּוֹב הַיּוֹתֵר רְצוּי הוּא הַסְּחָת הַדַּעַת מִחֻטִּיטָה בְּעֵנִינִים אֵלוֹ, וּבִרְאֵשִׁית הַנְּלִיזָה לְפָנֵי חֲמָשִׁים שָׁשִׁים שָׁנָה אֲשֶׁר רוּב הָעָם הָיוּ שׁוֹמְרֵי מִצְוָה, הָיוּ הַנְּלוּזִים מִתְּחִילִים לְהַתְּמָךְ עַל הַדְּבָרִים הַמְּפַקְפָּקִים מֵעֵין אֵלֶּה, וְהַחֲרָדִים אֶל דְּבָרוֹ ית' הָיוּ מְרִיחִים אֶת רִיחַ הַכְּפִירָה הַנּוֹדֵף מֵהֶם, וְכֹל הַדּוֹר הַחֲפָשִׁי הֵם עַל הַרּוּב מְבַנִּינֵהֶם וּמְנַכְדִּינֵהֶם שֶׁל הָאָבוֹת וְהַזְּקֵנִים הָאֵלֶּה.

(קוב"א ט"ו)

כא.1...ומטיל ספק בדברי חז"ל.

כב. שכל בן אדם מצומצם מאד נגד נהרי החכמה ומעיני התבונה האצורים בתבל ומלאה, ומן היותר חלשות הן התגליות הפנויות על הבדיקות, ומעשים בכל יום שהרופאים מודים שטעו בבדיקתם והרבה פעמים יש קטטות ביניהם. זכורני שהיה משפט על התלמידים שהשלו את הפרופסור, שהטמינו כתב יד בארץ כדי שימצאו בשעת חפירה, והפרופסור חבר ספר שלם על כתב היד הנמצא, וכמה שנות זקנתו.

סוף דבר שנות בית שני בטוח מדברי חז"ל, וזה אינו ענין לדברי אגדה שעקרן סוד בחכמת האמת, או לעורר את הנפש, ועל האדם לגרש מקרבו הרהורים בדבר, ואשרי מי שלא קרא בספרים החיצונים, – "כי אם בתורת ה' חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה" (תהילים א). (קוב"א ב' ר"ו)

07/08/2018

כג. צערי הגדול על מחשבה זרה המרחפת באויר ארצנו הקדושה לעשות תקנות חדשות נגד התורה המצינה עתה בידינו, ובלבי, כי זה גורם הרס האמונה מלבנות שלומי אמוני ישראל, בהיות שהכפירה והמינות בעקבתא דמשיחא' הומות בראש כל חוצות, ומרבים להפיץ עתונים בכל יום במאמרים לוקחי לב להסיר את העם מאמונה בי"ג עקרים, ולטעת בלבבם שאין עולם אלא אחד, ושהעולם אין לו יוצר, ושאין עם ישראל גוי אחד, ושאין תורה מן השמים, וכל מעללי איש ותחבולותיו מבקר עד ערב לפי רוח הכפירה יהלוכו.

ואמנם, קו דק מגביל בין אמונה לכפירה, ומדת האמונה ככל יתר המדות הטובות תתחלק למדרגות. יש שאמונתו בריאה וחקקה וירגיש על ידה כל עבירה קלה, ויש מאמין, שאמונתו רפויה מאד ויעבור עליה בלי הרגש, ואמנם גם הוא מאמין יחשב, אלא שהוא מקטני אמנה, ואמנם, יתכן שהפוסח על שני

כג. 1 - בעקבותיו של משיח, - לפני וסמוך לבואו של משיח.